

Rúni og Rókur Jákupsson

Tónleikin hava vit altíð havt til felags

Brøðurnir Rúni og Rókur Jákupsson eru báðir kendir í almenna rúminum. Rúni sum ein av okkara fremstu útvarpsvertum í mong ár, og Rókur sum ein tann fremsti sangarin í Føroyum. Fimm ár er millum teir báðar, og teir høvdu tí ikki so øgiliga nógv til felags sum born. Eitt høvdu teir tó, og tað var áhugin fyri tónleiki

Terji Nielsen

Teir eru báðir væl kendir í almenna rúminum, men meðan annar altíð verður kendur aftur á gøtuni, so er hin væl meiri anonymur. Tað eru brøðurnir Rúni og Rókur Jákupsson, ið vit her tosa um. Rúni er við sínum 40 árum tann eldri av teimum báðum, og fimm ár eru niður til lítla beiggjan Rók.

– Vit hava so eisini eina lítlasystir, Bára, ið eru 27 ár, greiða teir báðir frá.

Spældu ikki saman

Teir báðir eru uppvaksnir á Láarvegnum í Havn, har foreldrini bygdu hús í sjeytiárunum.

– Eg meini, at eg var trý ára gamal, tá ið vit fluttu inn, so hini bæði systkini eru bæði bara uppvaksin við húsnum har, greiðir Rúni Jákupsson.

Av tí at so stórir aldursmunur er teirra millum, hava teir báðir ikki spælt stórvegis saman sum smádreingir.

– Nei, tað haldi eg ikki, at man kann siga. Aldursmunurin var ov stóur, og vit høvdu ikki akkurát somu áhugamála, sigur Rókur Jákupsson.

Rúni er tó skjótur at skoyta uppí, at tað var onkuntíð, at Rókur slapp upp í part.

– Eg hevði faktisk gloymt tað, men ein av mínum gomlu vinmonnum minti meg á tað fyrri kortum. Vit plagdu ofta at sparka í kjallaranum hjá okkum. Tað vóru serliga eg og Eyðun Samuelson,

og onkuntíð var Hans á Lag eisini við. Har var ein hurð, sum vit plagdu at brúka sum mál, og onkuntíð lokkaðu vit Rók at koma niðurundir at standa í mál, og so bumbaðu vit bara til, greiðir Rúni flennandi frá.

Fótbólturin fylti heilt fitt hjá Rúna, tá ið hann var smádrongur, men hann hevur ongantíð gjørt nakað við tað sum vaksin.

»VIT HOYRDU UM BRÚDLEYP, HAR ALT STEÐGAÐI UPP, TÍ AT ONKUR Í BRÚDLEYPINUM HEVÐI RINGT INN TIL SPURNAR-KAPPINGINA«

– Nei, eg spældi nógv fótbólt við HB og í frítíðini, men eg haldi, at eg mundi vera eini 12-13 ár, tá ið eg gavst at spæla fótbólt, sigur hann.

Rókur hinvegin valdi næstan bevisst ikki at fáast við fótbólt.

– Eg haldi, at vit vóru eitt sindur rebelskir summir av okkum, mínum javnaldrum við Láarvegin. Allir dreingir spældu fótbólt, men vit valdu næstan í protest ikki at spæla, og ístaðin brúktu vit nógv orku at standa á skateboard, greiðir Rókur frá.

Tónleikurin altíð fylt nógv

Teir báðir eru úr eini ógvuliga musikalskari familju. Pápin, Jákup, er ættaður av Kamarinum í Havn og hevur spælt við teimum av Kamarinum í nógv ár, so tónleikurin hevur altíð fylt nógv í barndómsheiminum á Láarvegnum.

– Familjan er øgiliga musikalsk. Babba og beiggjarnir hava altíð spælt nógv, og tað hevur verið nógvur tónleikur í heiminum hjá okkum. Men eg eri so tann einasti, sum veruliga havi tikið tráðin upp av okkum. Systir okkara spælir tó uppá ein gittar viðhvørt, men hon hevur ongantíð framført alment. Rúni átti einaferð eitt klaver, men hann gjørdi ongantíð nakað við tónleikin sum so, greiðir Rókur Jákupsson frá, og eldri beiggin er skjótur at leggja afturat:

– Nei, hjá mær var tað mest undir brúsuni, at tað lá væl fyrri at syngja, sigur hann.

Men Rúni hevði tó sera stóran áhuga fyri tónleiki, og hann lurtaði ómetaliga nógv eftir tónleiki.

– Rúni hevði altíð nógvur plátur, og hann sat altíð á kamarinum og lurtaði eftir tónleiki, og hann hevði tað altíð so óluksálaga hart frá. Hann hevði altíð sovarðnar risastórar hátalarar, og eg minnst, at tá ið hann var úti, so plagdi eg at sníkja meg inn í kamarið hjá honum at lurta eftir tónleiki. Eg plagdi altíð at velja ta plátuna, sum sá svakast út, greiðir Rókur frá.

Tónleikurin hevur á ymsan hátt altíð fylt nógv í lívinum hjá teimum báðum beiggjunum av Láarvegnum, Rúna og Róki Jákupsson
Mynd: Áki Bertholdsen

Rúni minnst væl hesa tíð, og hann minnst eisini, hvussu hann brúkti hvørt oyra, ið hann átti, uppá plátur og tílíkt.

– Eg minnst eisini, at eg brúkti allar mínar konfirmatiónspengar uppá eitt stórt stereoanlegg, sum eg keypti í SH Jakobsens Radiohandli, sigur hann.

Charlie var gjøgnumbrotið

Rókur Jákupsson gjørdist eitt kent andlit longu á heilt ungum árum, og tað var serliga takkað verið einum sangi, ið veruliga gjørdist ein landaplága, longu tá ið Rókur bert var eini 15 ára gamal.

– Ja, tað var ein sangur um ein apu, sum kallaðist Charlie, ið gjørdi, at onkur fekk frænir av, at man dugdi eitt sindur til tónleik. Tá høvdu vit ein ból, sum kallaðist Lokum, og vit livdu fyrri tónleikin. Vit gjørdur einki annað, og vit vóru so fullir av orku og hugskotum, at vit næstan sveittaðu sangir tá. Eg haldi, at vit einaferð taldu upp, at vit høvdu eini 60 hugskot liggjandi í bólkinum, greiðir Rókur frá.

Rúni leggur afturat, at hann minnst væl hesa tíð, og at hann var ikki sort errin av beiggjanum.

– Jú, eg minnst tað væl. Eg haldi, at eg gekk í Hoydølum tá, og tað var

...fyrst og fremst við tí feska feroyska